

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 154/04-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. júna 2004 predbežne prerokoval sťažnosť A. N. a A. N., obaja bytom N. S., zastúpených advokátkou JUDr. O. S., P., vo veci porušenia ich práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 165/00, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. N. a A. N. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. júna 2004 doručená sťažnosť A. N. a A. N., obaja bytom N. S. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. O. S., P., vo veci porušenia ich práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Komárno (ďalej len „okresný súd“) vedenom pod sp. zn. 10 C 165/00.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti uviedli, že o ich právach rozhodli súdy rôzneho stupňa, ale podľa nich nie podľa skutkového stavu a zákona, ale „*podľa zvyklostí toho – ktorého súdu.*“ Predmetom ich sťažnosti je konanie, ktoré začalo na okresnom súde návrhom mesta Komárno proti sťažovateľom, ktorí boli v tomto konaní označení za odporcov, na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 139 244 Sk s príslušenstvom (v súvislosti s požiadavkou mesta Komárno uhradiť sťažovateľmi nesplatenú časť ceny bytu v plnej výške z dôvodu prevedenia vlastníctva bytu, ktorý odkúpili sťažovatelia od mesta Komárno na základe kúpnej zmluvy z 8. decembra 1994 a ktorý previedli na inú osobu).

Do času podania sťažnosti ústavnému súdu bola vec právoplatne rozhodnutá, keď Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) 21. januára 2004 vo veci rozhodol (po zrušení jeho rozsudku z 27. novembra 2002 sp. zn. Cdo 63/03 dňa 29. septembra 2003) a jeho rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21. apríla 2004. Krajský súd rozsudok prvého stupňa v napadnutej časti – vyhovujúcej časti (rozsudok č. k. 10 C 165/00 – 36 z 8. januára 2001) a v časti o náhrade trov konania potvrdil a zaviazal sťažovateľov náhradou trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Sťažovatelia argumentujú tým, že v obdobnom prípade krajský súd rozhodol inak, poukazujú na vecnú nesprávnosť rozsudku krajského súdu č. k. 5 Co 275/2003-113 z 21. januára 2004, výroku citovaného rozhodnutia a jeho odôvodnenia, z čoho vyvodzujú, že rozsudkom okresného súdu bolo porušené ich právo na spravodlivé súdne konanie. Na podporu svojich tvrdení interpretujú príslušné právne predpisy, ktoré súdy pri svojom rozhodovaní vo veci aplikovali. Od ústavného súdu sťažovatelia požadujú vydať rozhodnutie, že „*naše právo na spravodlivé súdne konanie porušené bolo konaním Okresného súdu v Komárne vo veci č. k. 10 C 165/00-36.*

Žiadame ďalej, aby Ústavný súd v zmysle § 56 ods. 4 cit. zákona priznal pre nás finančné zadostučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch vo výške 200.000,- Sk.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Za oneskorene podanú sťažnosť sa v súlade s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde považuje sťažnosť, ktorá bola podaná po uplynutí dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Sťažovatelia namietajú porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresného súdu, ktorý vo veci rozhodol 8. januára 2001. Po rozhodnutí okresného súdu vo veci rozhodol o odvolaní krajský súd (27. novembra 2002) a o dovolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky (29. septembra 2003).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia napádajú postup okresného súdu, ktorý vo veci rozhodol 8. januára 2001, t. j. dvojmesačná lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na uplatnenie ochrany ich základných práv v konaní vedenom na okresnom súde už uplynula.

Vzhľadom na uvedenú skutočnosť ústavný súd odmietol sťažnosť ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2004